

**Machín de Aquena, Ambrosio Arzobispo de
Cagliari (O. de F.)**

**Additiones ad praedicta pro parte reuerendissimi
patris Ambrosij Machin.**

[s.l.] : [s.n.], [ca. 1618].

Vol. encuadernado con 23 obras

Signatura: FEV-AV-G-00189 (19)

La obra reproducida forma parte de la colección de la Biblioteca del Banco de España y ha sido escaneada dentro de su proyecto de digitalización

<http://www.bde.es/bde/es/secciones/servicios/Profesionales/Biblioteca/Biblioteca.html>

Aviso legal

Se permite la utilización total o parcial de esta copia digital para fines sin ánimo de lucro siempre y cuando se cite la fuente

19

24

ADDITIONES AD PRÆ- dicta pro parte Reuerendissimi Patris Ambrosij Machin.

Et de ore eius gladius utraque parte acutus exibat. Apoc. cap. i.

QUIA cernunt Iurisperiti partis contrariæ Vicariatum Generalē prædicti Ambrosij, imò & eius Generalatum ex nullo capite posse infringi, nãq; siue vacatio Generalatus per promotionem Patris Ribera sumatur ab eius renuntiatione facta in manibus Illustrissimi Nuntij die 22. Ianuarij anni 1618. siue à propositione & promotione Romæ facta ad Episcopatum Guadalaxaræ die 29. eiusdem mensis, vt constat ex relatione Põtificis, in ipso met Breui expedito in fauorem Patris Munuera, semper possessio prædicti Ambrosij in Vicariatu Generali præcessit datam seu expeditionem dicti Breuis, imò & vacatio Generalatus fuit ante quatuor menses à Constitutione Ordinis requisitos ad celebrationem Capituli Generalis in vigilia Pentecostes eiusdem anni, sicut celebratum fuit, atque adeò expirauit dictum Breue in dicta vigilia, quia illa clausula in eo contenta, *Vsq; ad nouam electionem Capituli Generalis iuxta statuta Ordinis celebrandam*, limitat tẽpus ibi positum ad solos quatuor menses iuxta statuta Ordinis, vt liquidò cõstat *decisione Rotæ. 40.* ¶ Cernẽtes insuper electionem prædicti Ambrosij in Magistrum Generalem nõ posse labefactari propter subsequentem renuntiationem ipsius in manibus Illustrissimi Nuntij Gaetani factam die 21. Iunij præsentis anni, quia fuit vi, metu, ac minis facta, & extorta, vt patet ex eius protestatione facta coram publico Notario & testibus, die 18. Iunij, antecedente ad prædictam renuntiationem; ideo totum difficultatis nodum & scopũ ponunt in infringẽda electione prædicti Ambrosij in Priorem Barchinonen. probare nitentes in illa fuisse labem simoniæ propter reciprocas renuntiationes, & permutationes officiorum inter Ambrosium & Papiol, vt inde ipsum incurrisse

incurrisse in pœnas simoniaci deducant, atque adeo non solum illam electionem Prioris fuisse nullam, sed etiam inhabilem mansisse ad electionem Generalatus.

Et quamuis in superiori explanatione circa locum Concilij Tridentini, & in alijs annotationibus, & informationibus in iure & in facto datis Illustrissimo Nuntio Gennino satis responsum sit & ostensum, ibi nec fuisse permutationes officiorum, quia prædictus Ambrosius Prioratum non a Papiol, sed à Conuentu per verã electionem, & suffragia secreta accepit, neq; renuntiationem prædicti Papiol fuisse vitiosam, quia facta fuit ad sedandas lites, & præminentiam sui Conuentus procurandam & conseruandam.

Ex abundanti tamẽ, & vt omnis difficultatis nebula expellatur, addo, quòd licet demus totum quod cõtrarij affirmant de illis correspectiuitatibus, renuntiationibus, & permutationibus reciprocis præsumptis, ita vt inter prædictos Ambrosiũ & Papiol intercessisset aliqua secreta cõuentio circa hoc (quod absolute falsum est, dato tamen & non cõcesso) adhuc dicendum est electionem prædicti Ambrosij in Priorem fuisse validam, neque habuisse nullitatem aliquã, vel labem seu notam simoniæ.

Hoc assertum patet ex positione celebris & receptissimi communiter fundamenti, quòd nulla permutatio rerũ spiritualium inter se (& idem dicendum est de cessionibus in fauorem tertij conditionatis siue reciprocis, siue non) est illicita, neq; prohibita, neq; cõtinet aliquam labem simoniæ præterquam in beneficijs. Hanc tenet Sotus de iust. & iur. lib. 9. q. 5. in fin. Toletus lib. 5. cap. 28. Læsius lib. 2. cap. 35. dub. 4. in fine, & cõmuniter omnes. Probatur ratione, quia commutare spirituale pro spirituali, & cedere illud in fauorem tertij, etiam cum conditione reciproca, non est prohibitum iure diuino, aliàs nunquam liceret Pontifici dispensare in cõmutationibus beneficiorũ, & in huiusmodi renuntiationibus, quod est falsum, & contra omnes Doctores, & praxim; ergo est tantum prohibitũ de iure positiuo Ecclesiastico; sed talis commutatio nunquam habetur prohibita in vlllo iure, nisi tantum in beneficijs, vt patet ex cap. *quæsi*

tum

tum de rerum permutatione: vbi solum loquitur de beneficijs & præbendis; ergo quæcunq; alia commutatio rerum spiritualium inter se, siue quæcunq; renuntiatio, præter eã quæ fit in beneficijs, licita est, nec vlla in eis committitur simonia: sed officia religionum Prioris & Prouincialis non sunt beneficia, vt constat; ergo commutatio, & cessio quæcunq; reciproca in illis non est illicita, nec simoniaca, quia non est prohibita.

Confirmatur, quia commutare alia spiritualia inter se, etiam altioris ordinis, non est simoniacum, neq; illicitum, v. g. audire confessionem Petri, vt Petrus audiat confessionem meam, conferre illi Sacramentum Eucharistiæ, vt ipse conferat mihi, baptizare eum, vt baptizet me, conferre illi potestatem spiritualem, vt mihi eandem, vel aliam conferat, orare pro illo, vt oret pro me; vt rectè notarunt Sotus & Toletus. Et ratio huius est, quia ad labem simoniæ non sufficit quæcunque pactio, & conuentio, sed vel ea in qua interuenit aliquod tēporale, quod detur pro spirituali, vel quæ præcepto Ecclesiastico prohibita sit: sed in his commutationibus rerum spiritualium non interuenit primum, vt suppono, neq; secundum, quia in nullis alijs præterquam in beneficijs in toto iure reperitur talis prohibitio; ergo tales commutationes & cessiones, etiam respectiuæ officiorum Religionis, quæ nullo modo sunt beneficia, non sunt simoniacæ neq; illicitæ, quia non sunt prohibitæ.

Neq; obstat, quòd huiusmodi officia Religionum non sint pure spiritualia, sicut ea de quibus loquuntur prædicti Autores, ex eo quòd habent aliquid administrationis tēporalis admixtum, quia neq; ratione huius administrationis temporalis accedunt ad rationem beneficij; ergo neq; clauduntur sub prohibitione Ecclesiastica, qua permutatio & cessio in fauorem tertij in solis beneficijs prohibentur, nõ verò in alijs, eadem enim est vtrouque ratio.

*Sed contra obijcies primò cap. quæsitum 5. dicitur: **Pactio circa spiritualia, vel spiritualibus connexa labem semper continet simoniæ.** Et cap. vltimo de pactis: **Pactiones factæ pro quibusdam spiritualibus obtinendis, cum in huiusmodi omnis pactio, omnisq; conuentio debeat omnino cessare, nullius sunt momenti:***

menti: ergo etiam commutationes aliarum rerum spiritua-
lium erunt simoniacæ, & illicitæ censendæ. Respondeo
cū Læcio canones loqui vel de pactione, in qua interuenit
aliquid temporale, quod detur pro spirituali, vt cap. vlt. de
pactis, & cap. 2. quam pio. 1. q. 2. vel de beneficijs, quorum
permutatio & cessio conditionalis in fauorem tertij pro-
pria autoritate facta est peculiariter prohibita, vt cap. que-
sitū, & cap. cū olim: aliarū autem rerū spiritualium cōmuta-
tio nusquā inuenitur prohibita, vt Toletus & Sotus prædi-
ctis locis annotarunt, & ideò nō est illicita, nec simoniaca.

Obijcio secundò argumentū à simili, quia si permutatio-
nes & cessiones in fauorē tertij in beneficijs sunt prohibi-
tæ, & ideò illicitæ, & simoniacæ; ergo idem erit in officijs
& administrationibus Religionū, quia eadē videtur vtrius-
que ratio. Respondeo negando consequentiā, & paritatē;
quia cū huiusmodi lex, & prohibitio sit pœnalis, & odiosa,
est restringēda ad sola beneficia, ad quæ fuit imposita, nō ve-
ro amplianda ad alia, ad quæ licet potuisset imponi, non ta-
men fuit de facto imposita. Rationē autē cur peculiariter
fuerint præcepto Ecclesiastico interdictæ commutationes
& cessiones in fauorē tertij in beneficijs, existimo fuisse,
quia cum beneficia sint iura percipiendi certos redditus ex
bonis Ecclesiasticis, conueniens fuit in illis intercludi aditū
ad huiusmodi permutaciones & cessiones sine licentia Epif-
copi vel Pontificis faciendas, vt avaritiæ, vsuris, & turpis lu-
cri negotiationibus iretur obuiam, ne Ecclesiastici in mer-
catores conuersi quæstui studerēt cōmutantes quotidie, &
recābiantes, redditus Ecclesiasticos in avaritiæ materiā con-
uertentes, quo Ecclesia Dei ex domo orationis fieret spelū
ca latronū: quæ ratio non militat in alijs officijs, & admini-
strationibus etiā spiritualibus, quæ non sunt beneficia, nec
in alijs rebus etiam purè spiritualibus, & ideo de illis Ponti-
fices & canones nihil curarunt.

Ex quibus clarè constat, etiā dato eo quod cōtrarij solis
suis cōiecturis & præsumptionibus intendunt, licet non
concesso, nec Ambrosius, nec Papiol in labē simoniæ inci-
derunt; ex nullo ergo capite deficit Vicariatus Generalis,
neq; electio Generalis Ambrosij. Salua, &c.

M. Fr. Ambrosius Machin Vic. Gen.